

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/99/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613204511
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5613204511.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1. K. K., R.. XX. XX. XXXX, D. C. C. XX a 2. K. K., R.. XX. XX. XXXX, D. C. C. XX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 5.171,63 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovaným v 1. a 2. rade **s a n e p r i z n á v a** náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou súdu dňa 22. 04. 2013, sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade splnenia povinnosti zaplatiť sumu 5.171,63 eur, úrok z omeškania vo výške 187,36 eur a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.259,05 eur od 24. 10. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej medzi postupcom C. Ú. D. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Postupca a žalovaní v 1. a 2. rade uzatvorili dňa 06. 06. 2007 zmluvu č. 1908417556, na základe ktorej poskytla C., a.s. žalovaným v 1. a 2. rade peňažné prostriedky. Žalovaní v 1. a 2. rade neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju zmluvnú povinnosť. Z uvedeného dôvodu postupca odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 5.221,63 eur, ktorá pozostávala z istiny 3.309,05 eur, riadneho úroku 1.399,28 eur, úroku z omeškania vo výške 423,81 eur a ostatného príslušenstva a poplatkov 89,49 eur. Žalobca si uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 07. 03. 2012, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Žalovaní ku dňu vypracovania žaloby uhradili sumy po 10 eur, a to dňa 24. 04. 2012, 24. 05. 2012, 24. 07. 2012, 25. 09. 2012 a 23. 10. 2012. Na základe uvedených platieb žalobca vyčíslil úrok z omeškania v celkovej výške 187,36 eur.

V doplnení žaloby zo dňa 05. 08. 2013 žalobca uviedol, že dňa 06. 03. 2007 pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 4.248,82 eur (128.000,- Sk). Žalovaný sa zaviazal uhradiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi v 60-tich mesačných splátkach vo výške 96,46 eur (2.905,85 Sk) počnúc dňom 06. 04. 2007 a s konečnou splatnosťou dňa 06. 03. 2012. Celkové náklady dlžníka predstavovali 5.952,02 eur (179.310,60 Sk). V zmysle čl. 1 zmluvy si zmluvné strany dohodli poplatok za poskytnutie úveru vo výške 84,98 eur (2.560,- Sk), poplatok za 1. upomienku vo výške 6,64 eur (200,- Sk), poplatok za každú ďalšiu upomienku vo výške 33,19 eur (1.000,- Sk), poplatok za vedenie úverového účtu vo výške 1,33 eur (40,- Sk) mesačne. Žalovaný vykonal úhrady, a to splátky odo dňa 06. 04. 2007 až po splátky zo dňa 06. 07. 2008, každú vo výške 94,46 eur, pri každej uvedenej splátke žalobca uviedol, aká čiastka

bola započítaná na istinu a aká na úrok. Žalovaný čerpal peňažné prostriedky vo výške 4.248,82 eur, na istinu bola započítaná suma vo výške 939,77 eur, preto na istine zostala neuhradená suma vo výške 3.309,05 eur. Úrok vo výške 1.399,28 eur bol vypočítaný na dennom základe z výšky neuhradenej istiny pri úrokovej sadzbe 12,90 % p. a. Úrok bol vypočítaný nasledovne: 3.309,05 eur (výška neuhradenej istiny ku dňu omeškania) x 12,90 % / 360 (počet dní v roku x 1 219 (počet dní príslušného obdobia od 07. 07. 2008 do 08. 12. 2011, t. j. do dátumu postúpenia pohľadávky). Žalovaný si neplnil svoje povinnosti zo zmluvy riadne a včas a dostal sa do omeškania s úhradou splátky zo dňa 06. 08. 2008. Pôvodný žalobca odstúpil od zmluvy, pričom splatnosť pohľadávky bola stanovená ku dňu 14. 05. 2009. Úrok z omeškania vo výške 423,81 eur bol vypočítaný nasledovne: 3.309,05 eur (výška neuhradenej istiny ku dňu omeškania) x 5 % p. a. (výška úrokovej sadzby) / 360 (počet dní v roku) x 1 219 (počet dní príslušného obdobia od 07. 07. 2008 do 08. 12. 2011, t. j. do postúpenia pohľadávky). Žalovanému boli vyúčtované nasledujúce poplatky v zmysle platného cenníka: poplatok za vedenie úverového účtu vo výške 38,54 eur (1.161,- Sk), ktorý pozostáva z 8-ich poplatkov za vedenie úverového účtu vo výške 1,33 eur (40,- Sk) a z 18-tich poplatkov za vedenie úverového účtu vo výške 1,83 eur (55,- Sk), poplatok za upomienku vo výške 92,94 eur (2.800,- Sk), ktorý pozostáva zo štyroch poplatkov za prvú upomienku vo výške 6,64 eur (200,- Sk) a z dvoch poplatkov za každú ďalšiu upomienku vo výške 33,19 eur (1.000,- Sk). Žalovaný vykonal nasledujúce úhrady poplatkov: poplatok za vedenie úverového účtu vo výške 23,04 eur (694,- Sk) a poplatok za upomienku vo výške 19,92 eur (600,- Sk). Žalovanému boli vyúčtované poplatky v celkovej výške 131,48 eur. Žalovaný uhradil poplatky vo výške 42,96 eur, a tak na poplatkoch zostala neuhradená suma vo výške 89,49 eur.

Žalovaní v 1. a 2. rade sa písomne k žalobe nevyjadrili.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 30. 08. 2013, č. konania 5C/99/2013-67 súd žalobu zamietol a žalovaným nepriznal náhradu trov konania. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením zo dňa 27. 02. 2014, č. konania 11Co/278/2013-89 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že prvostupňový súd bude postupovať v zmysle § 43 ods. 1 a nasl. OSP a odstráni vady žalobného návrhu tak, aby mohol konať o riadnom návrhu. Za daných okolností nemožno hovoriť o neunesení dôkazného bremena žalobcu, pokiaľ súd začal konať o žalobnom návrhu, ktorý nespĺňal požiadavku úplnosti, zrozumiteľnosti a logickej správnosti.

Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 23. 05. 2014, č. konania 5C/99/2013 - 96 súd vyzval žalobcu na odstránenie väd podania v zmysle poučenia súdu.

V písomnom doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 13. 06. 2014 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol rovnaké skutočnosti ako v doplnení žaloby zo dňa 05. 08. 2013 (na č. l. 56 - 58 spisu). Vzhľadom na to, že si žalovaní neplnili svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy riadne a včas, splátka zo dňa 06. 09. 2008 zostala neuhradená. Pôvodný veriteľ v zmysle čl. VII bod 1 písm. a/ obchodných podmienok (OP) vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, pričom splatnosť pohľadávky bola stanovená ku dňu 14. 05. 2009. V podaní zo dňa 01. 07. 2014, doručeného súdu 02. 07. 2014 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že splátka zo dňa 06. 09. 2008, ako aj všetky nasledujúce splátky zostali neuhradené.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaných v 1. a 2. rade, listinami, a to žiadosťou flexipôžičku, zmluvou o poskytnutí spotrebného úveru, dohodou o vyplňovacom práve blankozmenke, všeobecnými obchodnými podmienkami C., zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, pokusom o zmier, upomienkou, prehľadom histórie transakcií a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaný v 1. rade vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 30. 08. 2013 uviedol, že si je vedomý dlhu. Uzavrel zmluvu, z ktorej si žalobca uplatňuje svoj nárok. Na zmluve je uvedený jeho podpis. Zmluvu uzatváral spoločne so žalovanou v 2. rade, jeho manželkou. V čase uzavretia zmluvy boli manželia. Peňažné prostriedky mu boli poskytnuté. Žalovaný spočiatku splácal úver, v čase, keď uzatváral zmluvu bol zamestnaný, následne stratil zamestnanie a nebolo z čoho uhrádzať. Nerozporoval výšku žalovanej sumy. Na pojednávaní dňa 03. 07. 2014 uviedol, že sa pridrižiava svojej predchádzajúcej výpovede na súdnom pojednávaní. Po nahliadnutí do listiny označenej ako dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku nachádzajúcej sa na č. l. 36 spisu uviedol, že na tejto listine je uvedený jeho podpis.

Listinu podpisoval tak, že ho telefonicky kontaktoval p. T., aby sa stretli v Liptovskom Hrádku na parkovisku pri Lidli. Tam sa aj stretli. Pán T. im povedal, že vie, že poberajú sociálne dávky. Dal im prečítať zmluvy, ktoré mal pri sebe, nič im nevysvetlil, pretože sa ponáhal na ďalšie stretnutie. Žalovaný na tomto stretnutí bol aj s jeho manželkou. Pán T. im vysvetlil, že podpisujú splátkový kalendár, tak sa dohodli, že budú platiť po 10,- eur. Povedal im, že sa to týka len týchto splátok. Nič viac im nevysvetlil. Opýtal sa ich, prečo to neplatia a potom im povedal, že vie, že sú na sociálnej dávke. Žalovaný na otázku súdu uviedol, že nerozumie tomu, čo znamená uznanie záväzku.

Žalovaná v 2. rade vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 30. 08. 2013 uviedla, že si je vedomá dlhu. Súhlasila s výpoveďou žalovaného v 1. rade. Na pojednávaní dňa 03. 07. 2014 uviedla, že sa pridriava výpovede z predchádzajúceho pojednávania, ako aj výpovede jej manžela na pojednávaní. Jej tiež volal neskôr p. T. s tým, že jej dal podpísať listinu a pripojil jej šeky.

Dňa 06. 03. 2007 uzavreli C. Ú. D., a.s. a žalovaní v 1. a 2. rade zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovaným peňažné prostriedky ako spotrebný úver vo výške 128.000,- Sk a žalovaní sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, a to v lehote splatnosti 60 mesiacov, vo výške mesačnej anuitnej splátky 2.905,85 Sk, v počte splátok 60. Dátum prvej splátky bol stanovený na deň 06. 04. 2007 a poslednej anuitnej splátky na deň 06. 03. 2012. Výška úrokovej sadzby predstavovala 12,9 % p. a., druh úrokovej sadzby pevná. RPMN predstavovala 15,41 %. Celkové náklady dlžníka (budúca hodnota spotrebného úveru) boli vyčíslené sumou 179.310,60 Sk, z toho výška istiny 128.000,- Sk a výška úrokov s poplatkami 51.310,60 Sk. Zmluvné strany si dohodli poplatky za poskytnutie úveru 2.560,- Sk, za prvú upomienku 200,- Sk, za každú ďalšiu upomienku 1.000,- Sk, za vedenie úverového účtu 40,- Sk mesačne.

Podľa čl. VI bod 1 písm. a/ všeobecných obchodných podmienok C., a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom veriteľ môže požadovať, aby dlžník vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v úverovej zmluve, ak dlžník je v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný s upozornením na právo veriteľa odstúpiť od úverovej zmluvy.

Z listiny zo dňa 18. 11. 2008 bolo zistené, že právny predchodca žalobcu upozornil žalovaných na výšku neuhradených záväzkov, vzniknutých zo zmluvy o úvere.

Dňa 08. 12. 2011 bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok medzi postupcom C. Ú. D., a.s. a postupníkom EOS KSI Slovensko, s.r.o., pričom podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok výška pohľadávky voči žalovaným predstavovala 5.221,63 eur. Z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok bol zistený údaj o počte dní omeškania 1165.

Z listiny označenej ako dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku bolo zistené, že táto pozostáva celkovo z 5-tich článkov a to článok 1. zmluvné strany, článok 2. uznanie záväzku, článok 3. forma splatenia záväzku, článok 4. rozhodcovská doložka a článok 5. záverečné ustanovenia. V článku 1 bod 1.1 dohody je označený ako veriteľ žalobca. V článku 1 bod 1.2 dohody je označený ako dlžník žalovaný. Podľa článku 2 bod 2.1 dohody, osoby uvedené v bode 1.2 alebo 1.3 dohody uznávajú, čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy, uzatvorenej s pôvodným veriteľom C. Ú. D., a.s., č. zmluvy 336211060307 zo dňa 06. 03. 2007. Dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 3.309,05 eur, nákladov na inkasné konanie vo výške 150,- eur. Podľa článku 3 bod 3.1 dohody osoby uvedené v bode 1.2 alebo 1.3 tejto dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je datovaná dňom 08. 03. 2012.

Výzvou zo dňa 26. 03. 2013 žalobca vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 OSP súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne a včas predvolaní. S prihliadnutím na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, súd vo veci rozhodol, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vyhlásiť rozhodnutie vo veci, pričom nebol zistený vážny dôvod odročenia súdneho pojednávania. Zástupca právneho zástupcu žalobcu sa na pojednávanie dňa 03. 07. 2014 ustanovil. V priebehu

pojednávania dobrovoľne opustil pojednávaciú miestnosť, z dôvodu plnenia neodkladných pracovných povinností a nepožiadala o odročenie pojednávania.

Podľa § 52 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31. 12. 2007):

Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Právo sa premičiť, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premičanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premičania dovoľá, nemožno premičané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka:

Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premičacia doba je trojročná a plyní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka:

Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premičacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premičacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (v znení účinnom do 30. 06. 2007):

Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (v znení účinnom od 01. 05. 2014):

Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými ustanoveniami zákona súd zamietol žalobu. Nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že pôvodný veriteľ C., a.s. a žalovaní uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovaným peňažné prostriedky vo výške 4.248,82 eur, ktoré sa žalovaní zaviazali splácať v mesačných splátkach vo výške 96,46 eur, v počte splátok 60. Rovnako nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že žalovaní si neplnili riadne a včas svoje zmluvné povinnosti, v dôsledku čoho pôvodný veriteľ zosplatnil úver, to znamená domáhal sa zaplatenia celého úveru naraz pred dohodnutým dátumom splatnosti. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu mal súd preukázanú na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom spoločnosťou C., a.s. a žalobcom.

Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými bola uzavretá zmluva, ktorú je potrebné podriaďiť pod režim ustanovení zákona č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa platného v čase uzavretia úverovej zmluvy (§ 23a ods. 1, 2), v zmysle ktorého sú spotrebiteľskými zmluvami zmluvy uzavreté podľa občianskeho zákonníka, obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvní. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V dôsledku zmeny právnej úpravy (novelizácie zákona č. 250/2007 Z. z.) účinnej od 01. 05. 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane súdu) je povinný prihliadnuť na premlčanie aj vtedy, ak sa spotrebiteľ, t. j. v prejednávanej veci žalovaní, premlčania nedovoľajú. Nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že si pôvodný veriteľ a žalovaní dohodli plnenie v splátkach s tým, že veriteľ je oprávnený žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. V zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka pre každú zo splátok plyní samostatne premlčacia doba a v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej splátky stane zročným celý dlh, plyní premlčacia doba (ohľadom zvyšku dlhu) odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Ak nesplní dlžník u takto dohodnutých splátok niektorú z nich, teda sa stane splatným celý zostávajúci dlh, začne plynúť premlčacia doba pre právo na zaplatenie celého zostávajúceho dlhu odo dňa, kedy sa stala splatnou celá nesplnená čiastka (§ 103 veta druhá Občianskeho zákonníka).

V konkrétnej veci je žiaduce zdôrazniť, že si žalobca nesplnil svoju povinnosť a neoznámil súdu, pre ktorú konkrétnu splátku došlo k uplatneniu práva pôvodného veriteľa (C., a.s.) na zaplatenie celého dlhu naraz. Tvrdenie žalobcu, že splatnosť úveru bola pôvodným veriteľom (pre riadne neplnenie zmluvných povinností žalovanými) vyhlásená dňa 14. 05. 2009 nebola žalobcom spoľahlivo preukázaná. Hoci uvedená skutočnosť nebola medzi účastníkmi konania sporná, súd má o nej dôvodné a závažné pochybnosti (ust. § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a to z dôvodov nižšie uvedených. Dátum (dobu) splatnosti pohľadávky a s tým súvisiaci dátum začatia plynutia premlčacej doby v konkrétnej veci je možné stanoviť na základe iných skutočností, vyplývajúcich zo spisového materiálu. Nezanedbateľnú výpovednú hodnotu má predovšetkým údaj o počte dní omeškania, nachádzajúci sa v prílohe č. 1 zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 08. 12. 2011. Počet dní omeškania so zaplatením postúpenej pohľadávky ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok je 1165 dní, čo je viac ako 3 roky. Napokon samotné premlčanie uplatnenej pohľadávky vyplýva aj z listiny označenej ako dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, v zmysle ktorého osoby uvedené v bode 1.2 a, alebo v bode 1.3 vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch (bod 3 dohody). Ak by pohľadávka premlčaná nebola, žalobca by nepripravoval listinu obsahujúcu uznanie záväzku, v ktorej je vopred pripravený text o tom, že dlh, ktorý je predmetom uznania, je premlčaný. Uvedené znamená, že v čase podpísania predmetnej listiny dňa 08. 03. 2012 bola pohľadávka žalobcu premlčaná. Premlčacia lehota dlhu začala plynúť najneskôr v roku 2008 a pri všeobecnej 3 - ročnej premlčacej dobe uplynula najneskôr v roku 2011. Z údaju o počte dní omeškania 1165 dní (ku dňu 08. 12. 2011) je zrejmé, že k omeškaniu žalovaných ako dlžníkov zaplatiť veriteľovi nemohlo dôjsť neskôr ako v roku 2008. Tomuto záveru korešponduje aj tvrdenie samotnej žalujúcej strany, že splátka zo dňa 06.

09. 2008 a všetky nasledujúce splátky zostali neuhradené, ako aj listinný dôkaz (na č. I. 37 spisu), ktorým pôvodný veriteľ dňa 18. 11. 2008 zaslal žalovaným upomienku a konštatuje v nej neuhradenie záväzkov z ich strany zo zmluvy o úvere. V zmysle vyššie uvedeného je preto premlčaná uplatnená pohľadávka 5.171,63 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že uplatnený nárok je plnením zo spotrebiteľskej zmluvy (konkrétne zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v ktorej jedným zo zmluvných strán je spotrebiteľ), premlčuje sa nárok na peňažné plnenie (z uvedeného zmluvného vzťahu) v 3 - ročnej premlčacej dobe v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je preto potrebné považovať za „všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ“. Citované ustanovenie preto ukladá orgánu aplikujúcemu právo použiť v prospech spotrebiteľa všetky ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu priaznivejšie. Preto súd pri skúmaní otázky premlčania aplikoval občianskoprávnu úpravu ohľadom dĺžky premlčacej doby, ktorá je priaznivejšia pre žalovaných ako spotrebiteľov. Nič na tom nemení skutočnosť, že samotný zmluvný vzťah založený medzi pôvodným veriteľom a žalovanými je tzv. absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom, ktorý sa riadi režimom Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným zmluvným typom, ale ide o osobitný druh zmluvy, ktorý môže byť prítomný tak v občianskoprávnych ako aj v obchodnoprávnych vzťahoch. Nemožno opomenúť ani ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Preto ani uzavretie absolútného obchodno-záväzkového vzťahu, ktorý je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôže odchyliť od občianskoprávnej úpravy v otázke premlčania, ktorá je na prospech spotrebiteľa ako žalovaných na rozdiel od právnej úpravy premlčania v Obchodnom zákonníku. Spotrebiteľ si nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie, preto je v legitímnom očakávaní použitia pre neho priaznivejšej právnej úpravy. Aplikáciu občianskoprávnej úpravy v otázke premlčania v spotrebiteľských zmluvách potvrdila rozhodovacia prax súdov (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. 01. 2011, sp. zn. 5 MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23. 11. 2011, sp. zn. 17 Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11. 06. 2013, sp. zn. 6Co/218/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. 06. 2013, sp. zn. I ÚS 402/2013). V súvislosti s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 03. 2013, sp. zn. 6 MCdo/4/2012 súd uvádza, Najvyšší súd SR v posudzovanej kauze nevyslovil právny názor, že na premlčanie nárokov vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv sa nepoužije úprava priaznivejšia pre spotrebiteľa napr. občianskoprávna v zmysle ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Premlčacia doba uvedeného peňažného plnenia (5.171,63 eur) uplynula najneskôr dňa 31. 12. 2011. Žaloba bola doručená súdu dňa 22. 04. 2013, t. j. po uplynutí 3 - ročnej premlčacej doby. Z dôvodu premlčania uplatneného nároku bola žaloba zamietnutá.

Pre posúdenie, či ust. § 5b zákona č. 250/2007 z. z., účinné od 01. 05. 2014, je možné aplikovať aj na konania začaté na súde pred jeho účinnosťou, je rozhodujúce, či konkrétne ustanovenie má (aj) procesný charakter. Hoci samotné premlčanie má nepochybne hmotnoprávny charakter, procesná povaha citovaného ustanovenia § 5b vyplýva z jeho samotného znenia. Na jeho základe sa súdu (ktorý je možné považovať za orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv) ukladá povinnosť v súdnom konaní z úradnej povinnosti prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských veciach, aj keď sa ho spotrebiteľ nedovolá, teda ide o konkrétny procesný postup súdu v konaní, čo nasvedčuje procesnoprávnemu charakteru ustanovenia. Keďže ide o procesné ustanovenie, v prípade absencie prechodného ustanovenia platí, že súd postupuje podľa právneho stavu, účinného v čase rozhodovania súdu. Časová pôsobnosť noriem civilného procesného práva je vybudovaná na zásade, že procesné normy nadobúdajú túto pôsobnosť dňom svojej účinnosti. Problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia. Platí základné pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Právne účinky už urobených procesných úkonov zostávajú zachované (Mazák J. Základy občianskeho procesného práva. 2. vydanie. Bratislava: IURA EDITION, 2004, s.24). Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona. O ust. § 5b citovaného zákona boli účastníci konania poučení v predvolaní na súdne pojednávanie.

V súvislosti s uzavretou dohodou o splátkovom kalendári a uznaní záväzku bolo potrebné vysporiadať sa so skutočnosťou, či zo strany žalovaného v 1. rade došlo k platnému uznaniu dlhu v zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka (uvedenú otázku nebolo potrebné skúmať vo vzťahu k žalovanej v 2. rade, keďže táto nepodpísala uvedenú dohodu). Predmetná dohoda bola uzatvorená dňa 08. 03. 2012. Súd zamerlal pozornosť na zistenie, či dlžník, t. j. žalovaný (v 1. rade) mal pri všetkých okolnostiach vôľu uznať záväzok alebo či podpísaním uvedenej listiny neprejavil svoju inú vôľu. Súd zdôrazňuje, že podpis žalovaného je umiestnený na listine, ktorá má podobu formulára (ktorej text bol vopred pripravený), samotná listina bola označená ako dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Už samotné označenie môže u žalovaného v 1. rade, ktorý navyše vystupuje v postavení spotrebiteľa, vzbudiť dojem, že predmetnou listinou sa sleduje splnenie dlhu prostredníctvom splátok, ktoré ho môže priviesť k rozhodnutiu uzavrieť dohodu o splátkovom kalendári. Napokon, ako vyplýva z výpovede samotného žalovaného v 1. rade, kontaktoval ho p. Tabak a tento mu sám vysvetlil, že si uvedomuje jeho ťaživú situáciu, keďže poberá sociálnu dávku a preto mu chce umožniť splácať dlh v splátkach. Samotný žalovaný potvrdil, že sa dohodli na úhrade splátok vo výške 10,- eur, čomu napokon nasvedčuje aj tvrdenie žalobcu v žalobe, že žalovaní uhrádzali v roku 2012 čiastočne dlh viackrát po 10,- eur. Nemožno prehliadnuť ani okolnosti, za ktorých došlo k podpísaniu predmetnej listiny. Z výpovede žalovaného v 1. rade vyplynulo, že predmetná listina sa podpisovala na parkovisku, narýchlo, keďže poverený zamestnanec žalobcu, ktorý kontaktoval žalovaného sa ponáhal na ďalšie stretnutie. Je logické, že žalovaný v 1. rade pri dosiahnutom základnom vzdelaní nerozumie inštitútu uznania dlhu a preto mu nemohol náležite rozumieť ani v čase podpísania listiny. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalovaný neprejavil vôľu uznať predmetný záväzok, ale podpisom predmetnej listiny sledoval len povolenie splátok. Pre platnosť právneho úkonu sa vyžaduje, aby bola daná skutočná vôľa konajúceho uskutočniť právny úkon. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi vôľou prejavenu žalovaným podpísaním predmetnej listiny (v časti uznania záväzku) a jeho skutočnou vôľou nie je zhoda. Vzhľadom na neexistenciu vôle na strane žalovaného uznať záväzok nemožno považovať uznanie záväzku za platné. Vzhľadom na to, že nedošlo k platnému uznaniu záväzku zo strany žalovaného v 1. rade, nemohlo dôjsť ani k predĺženiu premĺčacej doby na 10 rokov v zmysle ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP. Žalovaným v 1. a 2. rade, ktorí boli v konaní úspešní v celom rozsahu, vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, v konaní neúspešnému. Žalovaní v 1. a 2. rade si neuplatnili náhradu trov konania, z tohto dôvodu súd im náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.